

✧ Texty na tento týden – Gn 3:1-6; Iz 56:11; Mt 13:3-7.22; Mt 26:14-16; 2K 8:1-7; 2Pt 1:5-9

✧ Základní verš

„U koho bylo zaseto do trní, to je ten, kdo slyší slovo, ale časné starosti a vábivost majetku slovo udusí, a zůstane bez úrody.“ (Mt 13:22)

Z různých stran na nás působí pokušení, abychom penězům, hmotnému majetku a snaze získat je věnovali nedůležitější místo v našem životě. Ellen G. Whiteová popisuje d'áblovu snahu přivábit nás lákadly myšlenek materialistické filozofie takto: „Jděte, opijte vlastníky půdy a majetku starostmi tohoto života. Předvedte jim svět v tom nejatraktivnějším světle tak, aby si shromažďovali poklady, a upevněte jejich zálibu v pozemských věcech. Musíme udělat vše, co je v našich silách, abychom těm, co slouží Boží věci, zabránili získat prostředky, které proti nám mohou použít. Peníze udržte v našich vlastních řadách. Čím více prostředků získají oni, tím více poškodí naše království tím, že nám odlákají poddané. Donuťte je starat se více o peníze než o budování Kristova království a o šíření pravd, které nenávidíme. Nemusíme se bát jejich vlivu, protože je jisté, že každý sobecký a chamtivý člověk padne do naší moci a nakonec bude „od Božího lidu oddělen.“ (CS 154.155)

Žel, že tato taktika je v mnoha případech stále účinná. V této lekci se proto blíže podíváme na některá nebezpečí, která jsou v Bibli představena jako satanová „duchovní past“, ale také na to, jak nad nimi s Boží pomocí zvítězit.

✧ Týden ve zkratce:

- Evangelium prosperity
- Zastřený duchovní zrak
- Chamtivost – nenápadný hřích
- Lakomství – chtít všechno pro sebe
- Sebeovládání
- Podněty k zamyšlení

NE 7. ledna – Evangelium prosperity

2K 8:1-5 „¹Chceme vám povědět, bratři, jakou milost dal Bůh církvím v Makedonii. ²Tak se osvědčily v mnohém soužení, že z jejich nesmírné radosti a veliké chudoby vzešla jejich bohatá štědrost. ³Mohu jim dosvědčit, že dobrovolně dávali podle své největší možnosti, ano i nad možnost; ⁴s velkou naléhavostí nás prosili, aby se směli účastnit této pomoci pro bratry v Judsku. ⁵Překonali všechno naše očekávání: dali sami sebe předně Pánu a z vůle Boží také nám.“

PO 8. ledna – Zastřený duchovní zrak

Mt 13:3-7.22 „³I mluvil k nim mnoho v podobenstvích: „Vyšel rozsévač rozsívat. ⁴Když rozsíval, padla některá zrna podél cesty, a přilétli ptáci a sezobali je. ⁵Jiná padla na skalnatou půdu, kde neměla dost země, a hned vzešla, protože nebyla hluboko v zemi. ⁶Ale když vyšlo slunce, spálilo je; a protože neměla kořen, uschla. ⁷Jiná zas padla mezi trní; trní vzrostlo a udusilo je. ... ²²U koho bylo zaseto do trní, to je ten, kdo slyší slovo, ale časné starosti a vábivost majetku slovo udusí, a zůstane bez úrody.“

Mt 13:18-23 „¹⁸Vy tedy slyšte výklad podobenství o rozsévači. ¹⁹Pokaždé, když někdo slyší slovo o království a nechápe, přichází ten zlý a vyrve, co bylo zaseto do jeho srdce; to je ten, u koho se zaseto podél cesty. ²⁰U koho bylo zaseto na skalnatou půdu, to je ten, kdo slyší slovo a hned je s radostí přijímá; ²¹ale nezakořenilo v něm a je nestálý: když přijde tíseň nebo pronásledování pro to slovo, hned odpadá. ²²U koho bylo zaseto do trní, to je ten, kdo slyší slovo, ale časné starosti a vábivost majetku slovo udusí, a zůstane bez úrody. ²³U koho bylo zaseto do dobré země, to je ten, kdo slovo slyší i chápe a přináší úrodu, jeden stonásobnou, druhý šedesátinásobnou, třetí třicetinásobnou.“

2K 4:18 „Nám, kteří nehledíme k viditelnému, nýbrž k neviditelnému. Viditelné je dočasné, neviditelné však věčné.“

ÚT 9. ledna – Chamtivost – nenápadný hřích

Gn 3:1-6 „¹Nezchytřejší ze vsí polní zvěře, kterou Hospodin Bůh učinil, byl had. Řekl ženě: „Jakže, Bůh vám zakázal jíst ze všech stromů v zahradě?“ ²Žena hadovi odvětila: „Plody ze stromů v zahradě jíst smíne. ³Jen o plodech ze stromu, který je uprostřed zahrady, Bůh řekl: „Nejzte z něho, ani se ho nedotkněte, abyste nezemřeli.“ ⁴Had ženu ujíšťoval: „Nikoli, nepropadnete smrti. ⁵Bůh však ví, že v den, kdy z něho pojíte, otevřou se vám oči a budete jako Bůh znát dobré i zlé.“ ⁶Žena viděla, že je to strom s plody dobrými k jídlu, lákavý pro oči, strom slibující vševědoucnost. Vzala tedy z jeho plodů a jedla, dala také svému muži, který byl s ní, a on též jedl.“

1Kr 21 „¹Po těchto událostech se stalo toto: Nábót Jizreelský měl vinici v Jizreelu vedle paláce samařského krále Achaba. ²Achab promluvil s Nábodem: „Dej mi svou vinici, chci z ní mít zelinářskou zahradu, protože je blízko mého domu. Dám ti za ni lepší vinici anebo, chceš-li raději, vyplatím ti její kupní cenu ve stříbře.“ ³Nábót řekl Achabovi: „Chraň mě Hospodin, abych ti dal dědictví po svých otcích.“ ⁴Achab vstoupil do svého domu rozmrzelý a podrážděný tím, jak s ním Nábót Jizreelský mluvil, když řekl: „Dědictví po svých otcích ti nedám.“ Ulehl na lože, odvrátil tvář, ani chleba nepojedl. ⁵Přišla k němu Jezábel, jeho žena, a promluvila k němu: „Čím to je, že je tvůj duch rozmrzelý a ani chleba nejíš?“ ⁶Odpověděl jí: „Mluvil jsem s Nábodem Jizreelským a řekl jsem mu: „Nábót byl ukamenován k smrti. ⁷Ježábel, jeho žena, mu řekla: „Teď ukážeš svou královskou moc nad Izraelem! Vstaň, pojez chleba a buď dobré mysli. Já sama ti dám vinici Nábota Jizreelského.“ ⁸Pak napsala Achabovým jménem dopisy, zapečetila jeho pečeti a poslala je starším a šlechticům, těm, kteří byli v jeho městě a bydleli s Nábodem. ⁹V dopisech psala: „Vyhlaste púst a posadte Nábota do čela lidu. ¹⁰Proti němu posadte dva muže ničemníky a ti ať vydají svědectví, že zlořečil Bohu a králi. Pak ho vyvedte a ukamenujte k smrti.“

¹¹Mužové jeho města, starší a šlechticové, ti, kteří bydleli v jeho městě, vykonali, co jim Jezábel vzkázala, jak bylo psáno v dopisech, které jim poslala. ¹²Vyhlásili púst a posadili Nábota do čela lidu. ¹³Pak přišli dva muži ničemníci a posadili se proti němu. Ti ničemníci vydali před lidem proti Nábotovi svědectví, že zlořečil Bohu a králi. I vyvedli ho ven z města a ukamenovali ho k smrti. ¹⁴Poté vzkázali Jezábele: „Nábót byl ukamenován k smrti.“ ¹⁵Když Jezábel uslyšela, že Nábót byl ukamenován a zemřel, řekla Achabovi: „Vstaň a zaber vinici Nábota Jizreelského, kterou ti odmítl dát za stříbro. Nábót už nežije, je mrtev.“ ¹⁶Jakmile Achab uslyšel, že Nábót je mrtev, vstal, sestoupil do vinice Nábota Jizreelského a zabral ji. ¹⁷I stalo se slovo Hospodinovo k Elijáši Tišbejskému: ¹⁸„Vstaň a jdi vstříc Achabovi, králi izraelskému ze Samař. Je právě v Nábotově vinici; šel tam, aby ji zabral. ¹⁹Promluv k němu: „Toto praví Hospodin: Zavraždil jsi a teď si zabíráš.“ Ohlas mu: „Toto praví Hospodin: Na místě, kde psi chlemtali krev Nábotovu, budou psi chlemtat i tvoji krev.“ ²⁰Achab řekl Elijášovi: „Přece jsi mě našel, můj nepříteli?“ On řekl: „Našel, protože ses zaprodal a dopouštíš se toho, co je zlé v Hospodinových očích. ²¹Hle, praví Hospodin, uvedu na tebe zlo, vymetu ty, kdo přijdou po tobě, vyhladím Achabovi toho, jenž močí na stěnu, a v Izraeli zajatého i zanechaného. ²²A dopustím na tvůj dům tolež, co na dům Jarobeáma, syna Nebatova, a na dům Baeši, syna Achijášova, za urážku, jíž jsi mě urazil a svedl k hříchu Izraele.“ ²³Také o Jezábele promluvil Hospodin: „Jezábelu sežerou na valech Jizreelu psi. ²⁴Kdo zemře Achabovi ve městě, toho sežerou psi, a kdo zemře na poli, toho sežere nebeské ptactvo.“ ²⁵Nebyl nikdo jako Achab, aby se zaprodal a dopouštěl toho, co je zlé v Hospodinových očích, jak ho k tomu podněcovala Jezábel, jeho žena. ²⁶Jednal velice ohavně tím, že chodil za hnusnými modlami; páchal všechno to, co Emorejci, které Hospodin před Izraelci vyhnal. ²⁷Jakmile Achab uslyšel tato slova, roztrhl svůj šat, přehodil přes sebe žíněné roucho, postil se a spával v žíněném rouchu a chodil zkroušen. ²⁸I stalo se slovo Hospodinovo k Elijášovi Tišbejskému: ²⁹„Viděl jsi, že se Achab přede mnou pokoril? Protože se přede mnou pokoril, nedopustím to zlo za jeho dnu, ale uvedu je na jeho dům za dnu jeho syna.“

Joz 7:20-22 „²⁰Akán odpověděl Jozuovi: „Ano, zhrěšil jsem proti Hospodinu, Bohu Izraele; učinil jsem toto: ²¹Viděl jsem mezi kořistí jeden pěkný šineárský plášť, dvě stě šekelů stříbra a jeden zlatý jazyk o váze padesátí šekelů. Vzplanul jsem žádostí a vzal jsem si to. Je to ukryto v zemi uvnitř mého stanu a stříbro je vespod.“ ²²Jozue poslal posly, ti běželi do stanu, a hle, bylo to ukryto v jeho stanu a stříbro bylo vespod.“

2Tm 3:1-2 „¹Věz, že v posledních dnech nastanou zlé časy. ²Lidé budou sobeckí, chamtiví, chvástiví, domýšliví, budou se rouhat, nebudou poslouchat rodiče, budou nevděční, bezbožní.“

ST 10. ledna – - Lakomství – chtít všechno pro sebe

Iz 56:11.12 „¹¹ Ale jsou to psi hltaví, nenasytní. A to jsou pastýři! Bez zájmu a pochopení. Všichni jsou obrázení k svým cestám, každý za svým ziskem, odkudkoli.¹² „Přijďte! Opatřím víno, opojným nápojem se opojíme. Zítřek bude jako dnešek, velký, přebohatý.““

2K 8:9 „Znáte přece štědrost našeho Pána Ježíše Krista: byl bohatý, ale pro vás se stal chudým, abyste vy jeho chudobou zbohatli.“

Mt 26:14-16 „¹⁴ Tehdy šel jeden ze Dvanácti, jménem Jidáš Iškariotský, k velekněžím¹⁵ a řekl: „Co mi dáte? Já vám ho zradím.“ Oni mu určili třicet stříbrných.¹⁶ Od té chvíle hledal vhodnou příležitost, aby ho zradil.“

ČT 11. ledna – Sebeovládání

Ga 5:22-26 „²² Ovoce Božího Ducha však je láska, radost, pokoj, trpělivost, laskavost, dobrota, věrnost,²³ tichost a sebeovládání. Proti tomu se zákon neobrací.²⁴ Ti, kteří náležejí Kristu Ježíši, ukřižovali sami sebe se svými vášněmi a sklony.²⁵ Jsme-li živi Božím Duchem, dejme se Duchem také řídit.²⁶ Nehledejme prázdnou slávu, nebuďme jeden k druhému vyzývaví, nezávid'me jeden druhému.“

2Pt 1:5-9 „⁵ Proto také vynaložte všecku snahu na to, abyste ke své víře připojili ctnost, k ctnosti poznání,⁶ k poznání zdrženlivost, ke zdrženlivosti trpělivost, k trpělivosti zbožnost,⁷ ke zbožnosti bratrskou náklonnost a k bratrské náklonnosti lásku.⁸ Máte-li tyto vlastnosti a rozhovňují-li se ve vás, nezůstanete v poznání našeho Pána Ježíše Krista nečinní a bez ovoce.⁹ Komu však scházejí, je slepý, krátkozraký a zapomněl na to, že byl očištěn od svých starých hříchů.“

1K 10:13 „Nepotkala vás zkouška nad lidské síly. Bůh je věrný: nedopustí, abyste byli podrobeni zkoušce, kterou byste nemohli vydržet, nýbrž se zkouškou vám připraví i východisko a dá vám sílu, abyste mohli obstát.“

PÁ 12. ledna – Podněty k zamyšlení

„Touha být šťastný a spokojený je základní lidskou potřebou a materialismus tuto potřebu nikdy nemůže uspokojit. Hluboko ve svém nitru lidé vědí, že je to pravda, ale posedlost majetkem je přesto neopouští: Chci, vidím, vezmu si. Co může být jednodušší? Adventisté sedmého dne čelí spolu s ostatními pokušení přijmout za své materialistické hodnoty – sledování pouze hmotného zájmu a vlastního prospěchu. Ani neustálé zvětšování vlastního majetku však nepřináší trvalé štěstí. Naopak, vytváří problémy. To můžeme sledovat i v příběhu bohatého mládence, který od Ježíše odešel smutný a sklíčený, protože neuslyšel to, co chtěl. „Právě hodnoty a myšlenky materialismu jsou spojovány s dalšími příčinami ničícími štěstí lidí – s nízkou spokojeností se životem, se smutkem vedoucím až k depresi a úzkostným stavům. Způsobují i fyzické a psychické problémy, bolesti hlavy, poruchy osobnosti, narcizmus a také asociální chování.“ (Tim Kasser, *The High Price of Materialism*, Cambridge, Mass.: The MIT Press, 2002, str. 22)

Jinými slovy, materialisticky založení křesťané sice hrdě pijí ze studny bohatství, ale jejich spiritualita je vyprahlá. Jestliže však budeme pít vodu, kterou dává Ježíš, nikdy nebudeme žíznit (J 4,14).

Otázky k rozhovoru

1. Přemýšlej nad myšlenkou „evangelia prosperity“. Jaké biblické texty mohou být použity na obhajobu této teze? Jaké biblické texty o životě věrných se naopak dají použít k vyvrácení tohoto učení?

2. Jeden muž při pohledu na svého syna řekl: „Naučil jsem se od něho dvě důležité biblické pravdy. Zaprvé, rodíme se jako hříšníci. Zadruhé, rodíme se se sklonem k lakomství.“ Napadne vás nějaká příhoda, kdy už na malých dětech můžeme pozorovat, jak jsme jako lidé lakomí? Co nám to říká o potřebě Boží milosti?

3. Někdo napsal: „Jestliže hledáme příčinu trápení, neměli bychom lidem dělat testy na drogy. Měli bychom jim udělat testy na hloupost, ignoranci, lakomství a lásku k moci.“ Co je na lakomství tak ničivého? Kdo takovým chováním nejvíce trpí? Znáš příklady, kdy lakomství všem zúčastněným velmi uškodilo?

